

Sygn. akt IV U 353/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Jadwiga Szner - Dobrowolska
Protokolant:	sekr. sądowy Magdalena Ciopińska

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2017 roku w Kielcach

sprawy J. N. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego ojca P. N. (1)

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

o ustalenie niepełnosprawności

na skutek odwołania J. N. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego ojca P. N. (1)

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

z dnia 27 marca 2017 roku, znak: (...). (...).2.88.2017

oddala odwołanie

SSR Jadwiga Szner – Dobrowolska

Sygn. akt IV U 353/17

UZASADNIENIE

Orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 08 lutego 2017r. (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w J. postanowił zaliczyć J. N. do osób niepełnosprawnych, nie stwierdzając iż dziecko wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby (vide : akta ZON 8321.2.15. (...).2017).

Nie zgadzając się z tym orzeczeniem P. N. (1) – przedstawiciel ustawowy małoletniego J. N. złożył w dniu 20 lutego 2017r. odwołanie od tego orzeczenia i wniósł o jego uchylenie. W odwołaniu podnosił, iż zgodnie z wyrokiem rozwodowym sądu, syn zamieszkuje z matką P. N. (2) i ta sprawuje bezpośrednią opiekę nad nim, zaś odwołujący tj. ojciec dziecka ma wyznaczone przez sąd kontakty, a które ze względu na postawę matki nie są realizowane. Z uwagi na powyższe P. N. (1) nie będzie miał możliwości stawienia się na badanie ze swoim synem.

(dowód: odwołanie P. N. (1) z dnia 20 lutego 2017 roku).

Następnie w dniu 24 marca 2017 roku matka dziecka P. N. (2) złożyła pismo do Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. – wnosząc o oddalenie odwołania P. N. (1) jako oczywiście bezzasadnego i sprzecznego z dobrem dziecka.

(dowód: odwołanie P. N. (2) z dnia 24 marca 2017 roku).

Przewodniczący (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w J. nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia i odwołanie wraz z aktami zostało przekazane do Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K..

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) po rozpoznaniu tego odwołania - orzeczeniem z dnia 27 marca 2017 r. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w J. podnosząc, iż zostało ono wydane zgodnie z ustalonym stanem faktycznym oraz dokumentacją medyczną a które wskazują, iż dziecko spełnia przesłanki określone w § 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 r.ż. z dnia 1 lutego 2002 r (Dz.U. Nr 17, poz. 162 z późn. zm.), zaś (...) prawidłowo zaliczył dziecko tj. J. N. do osób niepełnosprawnych.

P. N. (1) złożył w dniu 4 maja 2017r. odwołanie od tego orzeczenia podnosząc, iż nie zgadza się z orzeczeniem albowiem orzeczenie o niepełnosprawności zostało wydane wyłącznie na podstawie dokumentacji medycznej bez przeprowadzonych jakichkolwiek badań, a specjaliści neurologii dziecięcej, u których odwołujący konsultował wyniki badań syna – nie dają podstaw do przyjęcia, że jest chory na padaczkę jak utrzymuje matka dziecka (vide k.4-5 akt sprawy).

Przewodniczący Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) nie znalazł podstaw do zmiany powyższego orzeczenia. (k. 2 akt sprawy).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

J. N. urodził się (...).

W dacie orzekania miał niespełna 5 lat. Rodzice dziecka rozwiedli się 28 stycznia 2015 roku bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej powierzono matce dziecka, zastrzegając ojcu prawo do współdecydowania o ważniejszych sprawach dziecka. Ustalono kontakty chłopca z ojcem P.. Matka dziecka P. N. (2) złożyła apelację od tego wyroku w przedmiocie kontaktów dziecka z ojcem. W konsekwencji Sąd Apelacyjny oddalił apelację P. N. (2).

Nie ulega wątpliwości, iż rodzice małoletniego są w silnym konflikcie co znalazło swój epilog zarówno przed sądem rodzinnym jak i orzekającym w przedmiocie rozvodu obojga.

Rozbieżność w ocenie zdrowia ich wspólnego dziecka spowodowała w konsekwencji zainicjowanie niniejszego postępowania przed tut. Sądem Ubezpieczeń Społecznych.

Dla ustalenia czy ich wspólne małoletnie dziecko jest osobą niepełnosprawną jak utrzymywała matka dziecka ponieważ cierpi na padaczkę od 3-go roku życia, czy też jest osobą zdrową jak twierdzi ojciec dziecka – tut. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych, specjalistów w zakresie neurologii dziecięcej i psychologii.

(dowód: postanowienie Sądu z dnia 25 maja 2017 r k. 9).

Z informacji matki dziecka wynikało, iż chłopiec miał pierwszy napad 7-minutowego zasłabnięcia na początku stycznia 2016 roku, który powtórzył się 27 stycznia 2016 roku. Ponowny epizod utraty przytomności nastąpił 5 maja 2016 roku. Według matki napady padaczkowe występują u syna co 3 miesiące, trwające ok. 3-4 minuty.

Biegła specjalista neurolog dziecięcy dr n. med. A. N. zdiagnozowała po bezpośrednim badaniu dziecka w dniu 20 czerwca 2017 roku i analizie całej zebranej dokumentacji medycznej, iż 5-letnie dziecko J. N. ma padaczkę z napadami

o charakterze napadów ogniskowych z wokalizacją (lokalizacja czołowa lub skroniowa) z tendencją do uogólniania się (napady astatyczne).

Odpowiadając na pytanie Sądu stwierdziła, iż dziecko jest osobą niepełnosprawną z przyczyn neurologicznych (padaczka) od 06.01.2016 roku. W ocenie biegłej dziecko ze wskazań neurologicznych nie wymaga stałej i długotrwałej opieki i pomocy innej osoby ze względu na znacznie ograniczoną możliwość samodzielnej egzystencji lecz jedynie współudziału opiekuna w procesie diagnostyczno-leczniczym i edukacyjnym.

(dowód: pisemna opinia biegłej k. 39-40 akt sprawy).

W opinii biegłej psycholog - R. P. (k.41) – chłopiec rozwija się prawidłowo z psychologicznego punktu widzenia. Nie wymaga codziennego wsparcia opiekuna w stopniu znacznie przekraczającym wsparcie, jakiego udziela się dzieciom w jego wieku. Z punktu widzenia psychologicznego – dziecko nie jest osobą niepełnosprawną.

Opinia łączna biegłych zawiera stwierdzenie, iż choroba chłopca ma charakter neurologiczny i z tego powodu kwalifikuje się do osób niepełnosprawnych (k.42 opinii).

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o akta sprawy PZ ds.ON i WZds.ON i opinię biegłego lekarza specjalisty neurologa dziecięcego - dr n. med. A. N. (k.39-40,) oraz pisemną opinię – odpowiedź biegłej na wniesione zarzuty (k. 23) . Nadto opinię biegłego psychologa dziecięcego - R. P. k.41-42

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4a ust 1. ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku.

Z kolei z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do lat 16 roku życia (Dz. U. z 2002r, nr 17, poz.162), w którym zostały sprecyzowane postanowienia wymienionego powyżej przepisu ustawy wynika, że oceny niepełnosprawności u osoby w wieku do 16 roku życia dokonuje się na podstawie następujących kryteriów (§ 1):

- 1) przewidywanego okresu trwania upośledzenia stanu zdrowia z powodu stanów chorobowych, o których mowa w § 2, przekraczającego 12 miesięcy,
- 2) niezdolności do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych, takich jak: samoobsługa, samodzielne poruszanie się, komunikowanie z otoczeniem, powodującej konieczność zapewnienia stałej opieki lub pomocy, w sposób przewyższający zakres opieki nad zdrowym dzieckiem w danym wieku, albo
- 3) znacznego zaburzenia funkcjonowania organizmu, wymagającego systematycznych i częstych zabiegów leczniczych i rehabilitacyjnych w domu i poza domem.

Przy ocenie niepełnosprawności dziecka bierze się pod uwagę (ust.2):

- 1) rodzaj i przebieg procesu chorobowego oraz jego wpływ na stan czynnościowy organizmu,
- 2) sprawność fizyczną i psychiczną dziecka oraz stopień jego przystosowania do skutków choroby lub naruszenia sprawności organizmu,

3) możliwość poprawy stanu funkcjonalnego pod wpływem leczenia i rehabilitacji.

J. N. został zaliczony do osób niepełnosprawnych od 16 stycznia 2016 roku.

W niniejszej sprawie spór dotyczył tego, czy dziecko jest osobą niepełnosprawną, a nadto czy wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Oba Zespoły tj. zarówno (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w J. jak i Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) orzeczeniami odpowiednio z dnia: 8 lutego 2017 roku jak i 27 marca 2017 r. zaliczyły J. N. do osób niepełnosprawnych, wskazując iż dziecko wymaga usług terapeutycznych i rehabilitacyjnych, wymaga konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji, zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie danej osoby.

Nie wymaga zaś konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (pkt. 7 orzeczenia).

Odwołujący się jego ojciec P. N. (1) kwestionuje samo orzeczenie, a nie poszczególne jego zapisy.

W celu ustalenia, czy J. N. jest osobą niepełnosprawną i czy wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji przeprowadzono dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty neurologa i psychologa.

Na potrzeby niniejszego postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii (...) Sądu Okręgowego w Kielcach - specjalisty neurologa dziecięcego - dr n. med. A. N. (k.39-40,) oraz biegłego psychologa dziecięcego - R. P. (k.41-42).

Biegła neurolog w opinii sporządzonej na podstawie badania bezpośredniego dziecka oraz zawartej dokumentacji medycznej - stwierdziła u niego : padaczkę z napadami o charakterze napadów ogniskowych tendencją do uogólniania się.

Biegła psycholog nie stwierdziła niepełnosprawności z zakresu psychologii.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) zgodził się z treścią opinii obu biegłych i nie wnosił zarzutów do wydanej opinii łącznej dot. J. N..

Z treścią zaś opinii nie zgodził się ojciec dziecka P. N. (1), pełnomocnik którego – adw. P. B. w zastrzeżeniach do opinii podnosił, iż dla właściwego określenia stanu zdrowia dziecka koniecznym jest wykonanie co najmniej aktualnego wyniku badania EEG. Nadto powoływał się na konsultacje ojca dziecka z innym neurologiem, a który wystawił zaświadczenie zaprzeczające temu aby syn chorował na padaczkę. Ponadto wskazał, iż podkreślenia wymaga fakt skomplikowanych relacji rodziców dziecka oraz wykorzystywanie ewentualnej jego choroby do uniemożliwiania mu kontaktów z synem przez jego matkę P. N. (2).

(dowód: pismo pełnomocnika odwołującego się k. 57-78 akt sprawy).

W odpowiedzi na powyższe (k. 60) biegła - specjalista neurologii dziecięcej, epileptolog- dr n. med. A. N. podnosiła, iż dziecko z padaczką posiada do wglądu jeden zapis i jest on zupełnie wystarczający do postawienia rozpoznania. Zapis pochodzi z daty 24.04.2016r i jest on nieprawidłowy. Padaczka według biegłej jest chorobą przewlekłą, której leczenie trwa minimum 3 lata. Biegła wskazywała, iż nie widzi potrzeby oparcia się na aktualnym badaniu EEG albowiem ono nie zmienia jej stanowiska w sprawie, nadto nowy zapis EEG będzie modyfikowany przez leki.

Biegła odniosła się również do zaświadczenia, na które powołuje się ojciec dziecka z dnia 26.04.2016 r podnosząc, iż pochodzi ono od lekarza **pediatry neurofizjologa**, który nie jest epileptologiem ani też neurologiem dziecięcym,

oceniającym badanie EEG, a który wskazuje na potrzebę dalszej obserwacji dziecka pod kątem rozwoju choroby, co w opinii biegłej **nie neguje rozpoznania padaczki u dziecka**, zwłaszcza że **leczenie przeciwpadaczkowe** zostało włączone **po napadzie i nieprawidłowym zapisie EEG w dniu 29.06.2016r** – a więc **w terminie późniejszym, niż zaświadczenie o którym mowa (!)**.

Sąd w całości podzielił wnioski biegłej lekarza specjalisty w zakresie schorzeń występujących u J. N. zawarte zarówno w opinii pisemnej, jak również odpowiedzi na zarzuty, albowiem opinia ta sporządzona została przez osobę o wysokich kwalifikacjach zawodowych w oparciu o wnikliwą analizę dokumentacji lekarskiej i badania dziecka odwołującego się.

Opinia biegłej neurolog wbrew nieuzasadnionym twierdzeniom ojca dziecka jest w ocenie Sądu - wyczerpująca, rzetelna, spójna, logiczna i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności. Biegła w sposób szczegółowy i konkretny wyjaśniła swoje stanowisko w sprawie, jak również wszelkie sporne zagadnienia w zakresie stanu zdrowia i schorzeń 5-cio letniego J. N..

Biorąc pod uwagę stan zdrowia dziecka biegła prawidłowo uznała i oceniła jego stan zdrowia tj. dziecka zakwalifikowanego do osób niepełnosprawnych, należycie w ocenie Sądu uzasadniając (podobnie jak specjaliści PZDs.ON i WZds.ON).

Na rozprawie w dniu 07 sierpnia 2017 roku pełnomocnik odwołującego ponownie wniósł o dopuszczenie dowodu z aktualnego badania EEG dziecka (vide k. 65v akt sprawy).

Sąd wniosek oddalił uznając, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy jest kompletny, biegła o specjalnościach : **pediatra, epileptolog , specjalista neurologii dziecięcej** wyczerpująco wypowiedziała się w przedmiocie niniejszej sprawy.

W tym miejscu podnieść należy, iż zgodnie z § 3 ust 1. pkt 3) rozporządzenia z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U. Nr 139 poz.1328) przy orzekaniu o niepełnosprawności osoby , która nie ukończyła 16 roku życia bierze się pod uwagę możliwość poprawy zaburzonej funkcji organizmu min. np. poprzez zaopatrzenie w przedmioty ortopedyczne, środki techniczne, środki pomocnicze lub inne działania takie jak np. usługi terapeutyczne i rehabilitacyjne jak w przypadku badanego J. N..

Z opinii powołanej biegłej, nadto co wymaga podkreślenia wynika, iż dziecko nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Skoro zaś w świetle powyższych rozważań i opinii biegłej oraz opinii łącznej obu biegłych sądowych, a która nie kwestionuje w najmniejszym stopniu zaliczenia dziecka do osób niepełnosprawnych pod względem neurologicznym - to należało uznać zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. za prawidłowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR Jadwiga Szner-Dobrowolska